

[Inge Dahl-Sørensen]

En stor del af vort vejnet ville egne sig fint til øgede hastigheder, og det synes at være en generel erfaring, at hastighedsgrænserne i vidt omfang ikke overholdes, samt at politiets hastighedskontrol enten ikke har den store præventive effekt eller blot er for begrænset.

Problemerne løses ikke ved blot at lade stå til. Jeg er udmærket klar over, at spørgsmålet om hastighedsgrænserne har en klar politisk profil, og at partierne ser helt forskelligt på privatbilismen i Danmark. Men det undskylder ikke problemet.

Fjendebilledet med bilisternes hensynsløse hærgen af landskabet og foragt for de svage trafikanter holder ikke i denne sammenhæng.

Kernen i hele problematikken er, at store dele af vort vejnet er dimensioneret til højere hastigheder, end det i dag er tilladt.

Der er da også dele af vejnettet – især i de tætbebyggede områder – hvor forholdene ikke egner sig til de hastigheder, man må køre i dag, og hvor en nedsættelse af hastigheden ville være den rimeligste løsning.

Denne problematik er naturligvis også årsag til de vidt forskellige ekspertvurderinger af konsekvenserne af en ændring af hastighedsgrænserne. Man øger ikke trafiksikkerheden ved at sætte hastighederne op. Det tror jeg ikke man nogen steder kan finde statistisk belæg for, men man øger den generelle sikkerhed ved at afstemme hastigheden efter forholdene i trafikken.

Jeg tror, vi ville kunne forbedre trafikafviklingen ved i langt højere grad end nu at differentiere hastighedsbegrænsningerne. Nogle motorveje ville man så kunne køre 120 km på og andre 100.

Jeg er enig i Færdselssikkerhedskommissionens vurdering, at man i visse tætbebyggede områder kunne sætte hastighedsgrænserne væsentligt lavere, end de er sat i dag. Ifølge kommissionens betænkning ville en sænkning af hastighederne i tæt bebyggelse på årsbasis kunne spare 550 tilskadekomne, heraf 22 dræbte.

Kommissionen taler om at sætte hastigheden helt ned til 30 km i timen på nogle veje, mens den på øvrige veje, særlig gennemfartsveje, stadig kunne være 50 eller 60 km. Jeg tror, at en sådan differentiering af hastighederne er vejen frem, hvis vi skulle kunne samle et flertal for en ændring af hastighedsgrænserne. For retsbevidsthedens skyld måtte en sådan ændring nok

følges op af en øget hastighedskontrol, idet det er velkendt, at respekten for de nugældende hastighedsgrænser ikke er stor. Lave hastighedsgrænser, der ikke overholdes, kan være farligere for færdselssikkerheden end en høj grænse, der overholdes af alle. Det sikreste er, at hastigheden på en bestemt vejstrækning er ens blandt alle trafikanter.

Jeg vil opfordre til, at man i regeringssammenhæng drøfter denne sag.

I øvrigt håber jeg, at debatten vil medvirke til, at et flertal af Folketingets partier snart kan blive enig om en ændring af vore hastighedsgrænser, så de kommer i bedre overensstemmelse med de reelle forhold på vore veje.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Med de bemærkninger, der kom fra et andet regeringspartis ordfører, kan jeg godt forstå, at det er en fungerende minister, vi har siddende i dag.

Når Venstres ordfører siger, at man fuldt og helt kan gå ind for CD's forslag, må det være en fantastisk situation for regeringen.

Venstres ordfører sagde også, at vore veje er egnede til højere hastighed. Ordføreren sagde dog, at højere hastighed ikke øger sikkerheden, dvs. at ordføreren hermed accepterer et yderligere antal dræbte og kvæstede på de danske veje.

Når Venstres ordfører siger, at det har noget med fjendebilleder at gøre og noget at gøre med at være ven med bilejeren, synes jeg, at det er interessant. Når vi nu har hørt sammenligningen med Holland, og jeg har selv ført sammenligninger frem med Sverige, synes jeg, at man skulle sammenligne med USA, som jo er privatbilismens hjemland. De har også veje, som egner sig til høj hastighed, og de har betydelig større afstande, end vi har i Danmark, men alligevel har de hastighedsgrænser, som ligger under Danmarks nuværende hastighedsgrænser.

Ernst B. Schmidt (FP):

Da vores ordfører, hr. Knud Lind, ikke kan være til stede, skal jeg på Fremskridtspartiets vegne komme med nogle udtalelser.

Allerførst vil jeg meddele, at det er et lovforslag, hvor partiet ikke har partidisciplin, men der er et meget stort flertal for at ville støtte det. Vi mener, at det – om man så må sige – er et lille